

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 16/2545

คำสั่งคำร้องที่ 16/2545พนักงานอัยการจังหวัดขอนแก่นโจทก์ นาย เอ็ง โพธิ์ศรี กับพวกจำเลย นาย สัมฤทธิ์ มาลาเพชร ทนายจำเลย ทั้งสองผู้ยื่นคำร้อง

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 218, ป.วิ.อ. มาตรา 224, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 26, ป.อ. มาตรา 140, ป.อ. มาตรา 91

ย่อ / หลักกฎหมาย

ความว่า จำเลยทั้งสองฎีกา ศาลชั้นต้นมีคำสั่งว่าฎีกาของจำเลยทั้งสองเป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 218จึงไม่รับ จำเลยทั้งสองเห็นว่า ฎีกาที่ว่าจำเลยทั้งสองกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเพียงกรรมเดียว แต่ศาลลงโทษจำเลย ทั้งสองหลายกระทง ทำให้จำเลยทั้งสองได้รับโทษมากขึ้น เป็นปัญหาข้อกฎหมาย โปรดมีคำสั่งรับ ฎีกาของจำเลยทั้งสองด้วย เหตุไม่ปรากฏหลักฐานว่าโจทก์ได้รับสำเนาคำร้องแล้วหรือไม่ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยทั้งสองมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 26 วรรคหนึ่ง, 75 วรรคหนึ่ง, 76 วรรคสอง ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 140 วรรคแรก, 83 ให้เรียงกระทงลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานร่วมกันมีกัญชาไว้ในความครอบครองเพื่อจำหน่าย จำคุกคนละ 2 ปี ฐานร่วมกัน จำหน่ายกัญชา จำคุกคนละ 2 ปี และฐานร่วมกันต่อสู้ขัดขวางเจ้าพนักงานตามกฎหมายในการ ปฏิบัติการตามหน้าที่โดยมีหรือใช้อาวุธ จำคุกคนละ 1 ปี รวมเป็นจำคุกคนละ 5 ปี จำเลยทั้งสอง ให้การรับสารภาพในชั้นจับกุมและชั้นสอบสวนเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาอยู่บ้าง เห็นสมควร ลดโทษให้คนละ 1 ใน 3 คงจำคุกคนละ 3 ปี 4 เดือน ฯลฯ จำเลยทั้งสองอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 4 พิพากษายืน จำเลยทั้งสองฎีกา ศาลชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับฎีกา (อันดับ 73) จำเลยทั้งสองยื่นคำร้องนี้ (อันดับ 80) คำสั่ง พิเคราะห์แล้ว ในคดีที่ศาลอุทธรณ์พิพากษายืนตามศาลล่างหรือเพียงแต่แก้ไข เล็กน้อย และให้ลงโทษจำคุกจำเลยไม่เกินห้าปีหรือปรับหรือทั้งจำทั้งปรับ แต่โทษจำคุกไม่เกินห้าปี ห้ามมิให้คู่ความฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 218 วรรคหนึ่ง

คำพิพากษา

คดีนี้ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำเลยทั้งสองฐานร่วมกันมีกัญชาไว้ในความครอบครองเพื่อ จำหน่ายจำคุกคนละ 2 ปี ฐานร่วมกันจำหน่ายจำคุกคนละ 2 ปี และฐานร่วมกันต่อสู้ขัดขวาง เจ้าพนักงานตามกฎหมายในการปฏิบัติตามหน้าที่โดยมีและใช้อาวุธ จำคุกคนละ 1 ปีรวมจำคุก คนละ 5 ปี จำเลยทั้งสองให้การรับสารภาพในชั้นจับกุมและชั้นสอบสวนเป็นประโยชน์แก่ การพิจารณา ลดโทษให้คนละหนึ่งในสาม คงจำคุกคนละ 3 ปี 4 เดือนศาลอุทธรณ์ภาค 4 พิพากษายืน จึงต้องห้ามมิให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ตามบทกฎหมายดังกล่าว จำเลยทั้งสองฎีกา ว่า พยานโจทก์เบิกความแตกต่างกัน เป็นพิรุธ ไม่มีน้ำหนักให้พอรับฟังได้ว่าจำเลยทั้งสอง กระทำความผิดตามฟ้อง และหากฟังว่าจำเลยทั้งสองกระทำความผิด ก็ขอให้รอการลงโทษจำคุก แก่จำเลยทั้งสองด้วยนั้น เป็นการโต้เถียงดุลพินิจในการรับฟังพยานหลักฐานและการลงโทษของ ศาลอุทธรณ์ภาค 4 เป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงจึงต้องห้ามฎีกา ส่วนที่จำเลยทั้งสองอ้างในคำร้อง

อุทธรณ์คำสั่งไม่รับฎีกาว่า จำเลยทั้งสองฎีกาว่า จำเลยทั้งสองกระทำความผิดกรรมเดียว แต่ศาลลงโทษหลายกรรม เป็นปัญหาข้อกฎหมายนั้น จำเลยทั้งสองฎีกามีใจความว่า หากศาลฎีกาลงโทษเป็นรายกระทง กระทงละไม่เกิน 2 ปี ก็ขอให้รอลงโทษด้วย หาได้ฎีกาดังที่กล่าวอ้างในคำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับฎีกาไม่ จึงไม่จำต้องวินิจฉัยว่าข้ออ้างดังกล่าวเป็นปัญหาข้อกฎหมายหรือไม่ ที่ศาลชั้นต้นสั่งไม่รับฎีกาของจำเลยทั้งสองนั้นชอบแล้วให้ยกคำร้อง

องค์คณะ

จรูญวิทย์ ทองสอน · ไพศาล เจริญวุฒิ · วิชัย วิสิทธิ์วงศ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/16/2545>